

ค่านิยมร่วมของมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ (RPU. 4.0)

1. มหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ (Learning University)

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีภารกิจหลักในการผลิตบัณฑิตตามอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยฯ โดยการพัฒนาบัณฑิตและบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม) คิดวิเคราะห์แยกแยะได้อย่างเป็นระบบ มีความยืดหยุ่นทางความคิด และมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน สามารถแข่งขันกับบุคคลอื่น ๆ บนฐานเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า รวมทั้งสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาตนเองและสังคม โดยมหาวิทยาลัยฯ ได้สอดแทรกคุณธรรม จรรยาบรรณ ความมีวินัย สุขภาวะที่ดี และการมีจิตสาธารณะให้แก่บัณฑิตอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำไปสู่การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งของสังคมและประเทศชาติ นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการส่งเสริมและพัฒนางานวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมของอาจารย์และบุคลากรที่ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เชื่อมโยงกับความต้องการของชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม และสาธารณสุข เพื่อยกระดับคุณภาพงานวิจัยและนวัตกรรมให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม สามารถนำไปต่อยอดในการพัฒนาการเรียนการสอนและสร้างผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ให้แก่บัณฑิต เพื่อพัฒนากระบวนการทางความคิดและทักษะที่พึงประสงค์ของนิสิตและบัณฑิตของมหาวิทยาลัยฯ นอกจากนี้ในด้านการบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยฯ ให้ความสำคัญในด้านการสร้างเครือข่ายพันธมิตรกับชุมชนและองค์กร โดยมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้และความร่วมมือตามความต้องการของชุมชนและสังคมเพื่อสร้างความมั่นคงและยั่งยืนให้แก่ชุมชน สังคม และนำผลลัพธ์ที่ได้ไปบูรณาการกับการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยฯ ในส่วนของการส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยแก่ชุมชน ท้องถิ่น และสังคมของมหาวิทยาลัยฯ โดยการสร้างเครือข่ายกับชุมชนเพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น พร้อมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจ และการประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมให้ชุมชนและนิสิตเกิดความตระหนักรู้ถึงคุณค่าและภาคภูมิใจในความเป็นไทย ดังนั้นเพื่อให้ภารกิจดังกล่าวสัมฤทธิ์ผลดังที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ข้างต้นนั้น มหาวิทยาลัยจึงได้วางแผนโดยให้ความสำคัญทางด้านการพัฒนาองค์ความรู้ให้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ (Learning University) โดยในปีการศึกษา พ.ศ. 2562-2571 มหาวิทยาลัยจึงผลักดันในด้านการพัฒนาแก่นิสิตและบุคลากร เช่น ด้านการพัฒนาการจัดการศึกษา การเสริมสร้างการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อสร้างกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และด้านอื่น ๆ ที่สร้างและส่งเสริมความสามารถของนิสิต อาจารย์และบุคลากร โดยการพัฒนาเพื่อการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ในปีการศึกษา พ.ศ. 2562-2571 จะประกอบด้วย

1. บัณฑิตของมหาวิทยาลัยทุกช่วงวัยมีขีดความสามารถสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก พัฒนาสู่การเป็นพลเมืองโลก (Global Citizen) โดยมีทักษะ ดังนี้

1.1 ทักษะการใช้ภาษา (Language Literacy) ทักษะดิจิทัล (Digital Literacy) ทักษะเชิงตัวเลขและการเงิน (Numerical and Financial Literacy)

1.2 มีสมรรถนะของคนในศตวรรษที่ 21 ในด้านการคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ทักษะการสื่อสาร ทักษะความร่วมมือและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการเป็นผู้นำ

2. หลักสูตรมีคุณภาพและได้รับการรับรองและเผยแพร่ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQR) หลักสูตรวิชาชีพได้รับการรับรองจากองค์กรวิชาชีพระดับชาติ/นานาชาติ

3. มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตของนิสิตและชุมชนสังคม โดยมีระบบเทคโนโลยีที่พร้อมกับการเป็นมหาวิทยาลัยอัจฉริยะ (Smart University) เอื้อต่อการพัฒนานิสิต บุคคลภายนอกและชุมชนสังคม ให้สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา และเกิดทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4. มีความร่วมมือในการผลิตบัณฑิตกับสถานประกอบการ ชุมชนสังคม โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาบัณฑิตร่วมกันโดยการร่วมสอน ร่วมพัฒนาอาจารย์ ร่วมจัดสหกิจศึกษา และจัดการศึกษาแบบบูรณาการกับการทำงาน โดยมีสถานประกอบการ ชุมชน และสังคม รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องมาร่วมเป็นเครือข่ายในการทำให้บัณฑิตเป็นบัณฑิตพันธุ์ใหม่ ทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ และเกิดการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน

5. มีหลักสูตรที่ร่วมดำเนินการกับสถาบันการศึกษาต่างประเทศ ในสาขาที่เป็นความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยในรูปแบบหลักสูตรปริญญาควบ/ปริญญาข้ามสถาบัน (Double Degree /Joint Degree)

6. พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ จัดตั้ง Digital Learning Center พัฒนาการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ (E-Learning) และจัดให้มีรายวิชาออนไลน์ Massive Open Online Course (MOOC) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เอง สามารถเก็บเครดิต เพื่อเข้าศึกษาในระบบทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

7. พัฒนาบัณฑิตให้มีทักษะทางเทคโนโลยีดิจิทัล หรือ Digital literacy และมีสมรรถนะเชิงวิชาชีพโดยจัดการศึกษาแบบบูรณาการการเรียนกับการทำงาน โดยการปฏิบัติจริงในสถานประกอบการ มีสหกิจในทุกหลักสูตร ให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทร่วมจัดการศึกษา

8. พัฒนาสมรรถนะ ความรอบรู้และทักษะของนิสิตตามวิสัยทัศน์ของการพัฒนาประเทศมีคุณลักษณะขั้นต่ำของการเป็นผู้เรียนรู้ (Learner) ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม (Co-creator) และพลเมืองที่เข้มแข็ง (Active citizen) และมีทักษะในการทำงานทั้ง ทักษะด้านความรู้ (Hard Skill) และทักษะด้านอารมณ์ (Soft Skill) โดยเน้นกระบวนการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Active Learning) เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบ เช่น การระดมสมอง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการทำกรณีศึกษา เป็นต้น

9. เพิ่มห้องปฏิบัติการตรงตามเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกสาขาวิชาและพัฒนาห้องเรียนอัจฉริยะ (Smart Classroom)

10. ทุกหลักสูตรในมหาวิทยาลัยมีการเรียนการสอนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม เพิ่มทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก และสอดคล้องกับจรรยาบรรณในวิชาชีพของแต่ละหลักสูตร

11. จัดกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนเพื่อพัฒนานิสิตให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีคุณลักษณะสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และมีคุณลักษณะของการเป็นพลเมืองโลก (Global Citizen) โดยพัฒนาระบบสารสนเทศและพัฒนาเทคโนโลยี/สื่อการเรียนรู้ไปสู่รูปแบบการเรียนรู้อย่างชาญฉลาด (Smart Learning) ที่สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long Learning) ทั้งในชั้นเรียนและการเรียนรู้ด้วยตัวเองนอกห้องเรียน

12. จัดโครงการ/กิจกรรมที่เสริมสร้างพัฒนาบัณฑิตให้เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความรับผิดชอบ ต่อตนเอง ต่อสังคม ประเทศชาติ และโลก มีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง เสริมสร้างสันติสุข มีความสุขในการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ

13. พัฒนาความรู้ ทักษะ และสมรรถนะเชิงวิชาชีพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานผ่านการจัดการศึกษาในรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการการเรียนรู้กับการทำงาน (Work Integrated Learning: WIL) โดยการปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ หรือการฝึกปฏิบัติสหกิจศึกษาในทุกหลักสูตร โดยให้ภาคเอกชนและสถานประกอบการเข้ามามีบทบาทร่วมจัดการศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

14. เปิดหลักสูตรใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานทุกระดับคุณวุฒิ

มีระบบและทรัพยากรการเรียนรู้เสมือนสำหรับผู้เรียนเจนเนอเรชั่น C และเจนเนอเรชั่น Z ที่สามารถใช้งานได้กับเทคโนโลยีการสื่อสาร ปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่มีรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

15. มหาวิทยาลัยมีทรัพยากรที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาหลักสูตร พัฒนาการเรียนการสอน

16. มหาวิทยาลัยยกระดับเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบัน/องค์กรทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งเครือข่ายศิษย์เก่าในการเปิดหลักสูตรพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระยะสั้น ระยะยาว มีการให้บริการวิชาการที่มุ่งเน้นการพัฒนาชุมชนให้สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ในด้านสังคมสูงวัย ด้านการสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ และการศึกษา ดังนี้

16.1 ด้านสังคมสูงวัย มีกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพผู้สูงวัย และการจัดการศึกษาเพื่อผู้สูงวัย ทั้งการเสริมทักษะใหม่ (Upskill) และการพัฒนาทักษะที่มีอยู่ (Reskill) ผู้สูงอายุ

16.2 ด้านการสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ มีเครือข่ายความร่วมมือเพื่อสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ และมีการเตรียมความพร้อมให้กับนิสิตและคนในชุมชนในการเข้าสู่การเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ รวมถึงการสร้างผู้ประกอบการใหม่ (Startup)

17. มหาวิทยาลัยมีทรัพยากร เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการบริการวิชาการ

18. ส่งเสริมให้อาจารย์มีการจัดทำงานวิจัยเพื่อส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การรักษาสีงแวดล้อม การมีสังคมที่อยู่ดีมีสุข การเสริมสร้างภูมิปัญญามนุษย์

มหาวิทยาลัยแห่งคุณภาพ (Quality University)

มหาวิทยาลัยเป็นชุมพลทางปัญญาของสังคมที่มีพันธกิจในการส่งมอบผลผลิตที่มีคุณภาพแก่สังคมทั้งในด้านการผลิตบัณฑิตและผลลัพธ์ของผู้เรียน งานวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการ ศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย การบริหารจัดการ การบริหารงาน การพัฒนาอาจารย์และเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ระบบสารสนเทศ ดิจิทัล และพัฒนากระบวนการทำงานที่รวดเร็ว โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และค้ำค่าเพื่่มงสู่การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งคุณภาพ โดยการพัฒนาเพื่อการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งคุณภาพ ในปีการศึกษา พ.ศ. 2562-2571 จะประกอบด้วย

1. ด้านการผลิตบัณฑิต

1.1 ได้รับการประเมินรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานสากล เช่น สถาบันรับรองมาตรฐานการศึกษาทางด้านการบริหารธุรกิจและการบัญชีทั่วโลก (Association to Advance Collegiate Schools of Business: AACSB) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับรองมาตรฐานการศึกษาด้านบริหารธุรกิจระดับโลก

1.2 อาจารย์สามารถสร้างการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมทางการเรียนรู้ งานวิจัยและนวัตกรรม อย่างมีคุณภาพ เพื่อให้ได้รับการประเมินรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานสากล เช่น สถาบันรับรองมาตรฐานการศึกษาทางด้านการบริหารธุรกิจและการบัญชีทั่วโลก (Association to Advance Collegiate Schools of Business: AACSB)

2. ด้านงานวิจัยและนวัตกรรม

2.1 มีงานวิจัยและนวัตกรรมที่พัฒนาเชิงลึกในเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์และทุนวัฒนธรรม ด้วยการพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการรูปแบบใหม่ให้มีจุดเด่น ต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างรายได้ ให้กับชุมชน สร้างประโยชน์ต่อประเทศชาติ และสามารถเผยแพร่ในระดับยกระดับสู่ภูมิภาค อาเซียน และนานาชาติอย่างมีคุณภาพ

2.2 มีงานวิจัยที่ได้รับทุนจากหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน สถานประกอบการ ชุมชน ท้องถิ่น ทั้งในลักษณะร่วมบูรณาการศาสตร์ ร่วมคิดร่วมทำเพื่อนำผลงานวิจัยมาใช้จริงทั้งในเชิง การปรับนโยบาย การปรับรูปแบบการทำงาน การนำผลงานวิจัยมาใช้เชิงพาณิชย์

2.3 ผลผลิตของมหาวิทยาลัย เช่น นิสิต งานวิจัย หรือคณาจารย์ ได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ และจากผลการประเมินของหน่วยงานระดับสากล (Quality University)

3. ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

3.1 มหาวิทยาลัยมีบทบาทในการส่งเสริมสืบสานและสร้างสรรค์งานด้านศิลปวัฒนธรรม ไทยร่วมกับชุมชน ท้องถิ่น

3.2 สามารถนำศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาของท้องถิ่นและสร้างองค์ความรู้ทาง วัฒนธรรมไทยไปสู่ ระดับนานาชาติ

4. ด้านการบริการวิชาการกับชุมชนและสังคม

4.1 มีเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกองค์กรในการบริการ วิชาการให้แก่ท้องถิ่น ชุมชน และสังคมเพิ่มขึ้น

4.2 มหาวิทยาลัยร่วมกับเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการวิชาการที่มีความ เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคมที่ นำไปสู่การพัฒนาตนเอง เสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้แก่ นิสิต ชุมชน สังคม ประเทศชาติ

4.3 เป็นศูนย์กลางความเป็นเลิศทางธุรกิจ ที่สามารถเป็นที่พึ่งของชุมชน

5. ด้านการบริหารจัดการและการประกันคุณภาพ

5.1 พัฒนาระบบสารสนเทศที่เอื้อต่อการดำเนินงานและบูรณาการระบบการประกัน คุณภาพและการประเมินผลการปฏิบัติงานไปสู่งานประจำ โดยกระบวนการ PDCA เป็นกลไก

เชื่อมโยงการประกันคุณภาพ การประเมินผล และการนำกลับไปปรับปรุงงานประจำอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มีข้อมูลเพียงพอในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยทุกด้าน

5.2. มีการบริหารจัดการในการใช้เทคโนโลยีและแอปพลิเคชัน (Application) ที่สนับสนุนกระบวนการทำงานของมหาวิทยาลัยเพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

5.3 มีการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล บริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

5.4 พัฒนาทรัพยากรที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาหลักสูตร พัฒนาการเรียนการสอนและการบริการวิชาการ พัฒนาสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย เหมาะสมกับบริบทของหลักสูตรและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงเพื่อให้ได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ และจากผลการประเมินของหน่วยงานระดับสากล (Quality University) อาจารย์เป็นผู้นำทางวิชาการ มีการปฏิบัติงานได้อย่างมืออาชีพ มีจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมถึงมีคุณลักษณะ แบบ KSA ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถ (Knowledge) ด้านทักษะ (Skills) และด้านทัศนคติ (Attitude)

5.5 อาจารย์มีกระบวนการเรียนรู้ด้านวิจัยอย่างต่อเนื่อง สามารถสร้าง และใช้องค์ความรู้ใหม่ในการสร้างนวัตกรรมและการพัฒนาที่เชื่อมโยงกับความต้องการของชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม และสาธารณสุข พร้อมยกระดับคุณภาพของงานวิจัยและนวัตกรรมให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม

5.6 อาจารย์มีการพัฒนาให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ในหลากหลายรูปแบบ

5.7 อาจารย์และเจ้าหน้าที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาที่สูงขึ้น

5.8 อาจารย์และเจ้าหน้าที่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้

5.9 เจ้าหน้าที่มีการพัฒนาศักยภาพในการทำงาน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

2. มหาวิทยาลัยแห่งความสุข (Happy University)

มหาวิทยาลัยมีเป้าหมายให้บุคลากรทุกคนทำงานและใช้ชีวิตอยู่ภายใต้มหาวิทยาลัยอย่างมีความสุข นิสิตของมหาวิทยาลัยเรียนและทำกิจกรรมอย่างมีความสุข มีจิตอาสาทั้งต่อเพื่อน ๆ อาจารย์ ชุมชน และสังคม มีการบริการด้านต่าง ๆ และช่วยเหลือนิสิตอย่างครบถ้วนโดยมหาวิทยาลัยการก้าวเข้าสู่การเป็นมหาวิทยาลัยนอกจากจะเน้นการบริหารเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ แล้ว มหาวิทยาลัยยังมุ่งส่งเสริมให้บุคลากรทำงานอย่างมีความสุข โดยมหาวิทยาลัยมีความเชื่อว่า การที่บุคลากรมีความสุขในการทำงานและการดำรงชีวิตจะ

ส่งผลต่อความสำเร็จและผลลัพธ์ของการทำงาน รวมทั้งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างสร้างสรรค์ นำไปสู่การเพิ่มผลผลิตที่มีคุณภาพให้แก่มหาวิทยาลัย ลดอัตราการลาออก ลดความเครียดของผู้ปฏิบัติงาน และยังเป็นการรักษาคณดี และมีความสามารถให้อยู่ร่วมงานกับมหาวิทยาลัยอย่างยาวนาน การที่บุคลากรไม่มีความสุขจะส่งผลให้บุคลากรมีพฤติกรรมการทำงานที่ขาดความกระตือรือร้น ท้อถอย ขาดแรงจูงใจในการพัฒนาคุณภาพงาน โดยการพัฒนาเพื่อการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งความสุขในปีการศึกษา พ.ศ. 2562-2571 จะประกอบด้วย

1. ปลุกฝังนิสิตให้เป็นผู้มีจิตอาสาพัฒนาสังคม ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ผ่านโครงการ/กิจกรรมของสาขา/คณะ/มหาวิทยาลัยฯ และหน่วยงานภายนอก
2. พัฒนาโดยใช้ระบบเทคโนโลยีในการดูแลให้คำปรึกษา ระบบงานสวัสดิการและบริการนิสิตในการใช้ชีวิตเพื่อให้ นิสิตใช้ชีวิตอยู่ภายในมหาวิทยาลัยอย่างมีความสุข รวมทั้งสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นิสิตและบัณฑิตนำศักยภาพตนเองมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม จัดกิจกรรมรักษาสีแกวัล้อมร่วมสร้างมหาวิทยาลัยให้เป็น “สังคมที่น่าอยู่” มีสิ่งแวดล้อมที่ดีสวยงาม น่ามอง ปราศจากสิ่งเสพติดในมหาวิทยาลัยอย่างเต็มรูปแบบ
3. เพิ่มช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างมหาวิทยาลัยกับศิษย์เก่า เพื่อให้ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยได้รับข้อมูลความรู้ที่เป็นประโยชน์จากมหาวิทยาลัย
4. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายระหว่างศิษย์เก่ากับมหาวิทยาลัยให้เกิดความสัมพันธ์อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน
6. มหาวิทยาลัยมีระบบการดูแลให้คำปรึกษาแก่นิสิตเพื่อการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในมหาวิทยาลัย
7. มหาวิทยาลัยสามารถรักษา สร้างขวัญกำลังใจ และความก้าวหน้าในวิชาชีพของอาจารย์และเจ้าหน้าที่

3. มหาวิทยาลัยแห่งดิจิทัล (Digital University)

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ส่งเสริมให้เกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถนำมาปรับใช้หรือบูรณาการกับการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานิสิตของมหาวิทยาลัยกลายเป็น ผ่านกระบวนการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Active Learning) และสามารถนำความรู้และเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการประกอบสัมมาชีพในอนาคต รวมทั้งพัฒนาความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน ท้องถิ่น และสังคม เพื่อหวังให้เกิดการสร้างคุณภาพชีวิต สร้างมูลค่าเพิ่มและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของตนเอง สังคม และประเทศชาติในระดับนานาชาติได้อย่างทัดเทียม รวมทั้งการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยในการพัฒนากระบวนการการทำงานและการบริหารข้อมูลเพื่อสนับสนุนในการตัดสินใจของผู้บริหาร โดยการพัฒนาเพื่อการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งดิจิทัลในปีการศึกษา พ.ศ. 2562-2571 จะประกอบด้วย

1. มีการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ (E-Learning) และจัดให้มีรายวิชาออนไลน์ Massive Open Online Course (MOOC) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เอง สามารถเก็บเครดิต เพื่อเข้าศึกษาในระบบทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

2. สร้างและจัดทำระบบการบริหารข้อมูล (Big data) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ช่วยสนับสนุนการทำงานและการตัดสินใจของผู้บริหารในการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย

3. สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการบูรณาการเรียนการสอนกับเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ห้องเรียนอัจฉริยะ (Smart Classroom) และอาคารอัจฉริยะ (**Intelligent Building**) เป็นต้น